

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Mani vismīļie draudzes locekļi! Vēl viens skaists ziedu mēnesis, vēlīts Pestītāja Sirds godināšanai, ir aizsūtīts uz mūžību ar daudzām brīnišķīgajām lūgšanām, labajiem darbiem un upurīšiem. Jūnija mēnesī Baznīca vienmēr svin Kristus Miesas un Asiņu svētkus, kas tika ieviesti kā vispārējie obligātie svētki kopš 13. gadsimta, apliecinot kristiešu ticību un mīlestību uz Kristu, apslēpto zem maizes un vīna zīmēm Vissvētākajā Sakramentā. Daudzās kristīgajās zemēs ticīgie devās euharistiskajās procesijās pa pilsētu un ciematu ielām, apstājoties četrās vietās, kas ieguva nosaukumu “stacijas” (apstāšanās), lai klausītos attiecīgo evaņģēlija fragmentu, to pārdomātu un saņemtu svētību ar Vissvētāko Sakramentu, kuru apzeltītajā publiskās Kristus Miesas pagodināšanas traukā — monstrancē jeb ostensorijā nes priesteris vai diakons. Šīs staciju vietas ir skaisti izrotātas un bieži tajās ir uzstādīts altāris vai kāds skaisti dekorēts galdiņš, uz kura tiek novietota monstrance, kamēr koris izpilda attiecīgo Responsorija dziedājumu pirms evaņģēlija pasludināšanas. Ceļā uz katru staciju tauta dzied kādu euharistisko dziesmu vai klausās kādu īsu meditāciju (pārdomas) par dzirdēto evaņģēlija fragmentu vai attiecīgu tēmu. Kur tas ir iespējams, dziedājumus ceļā un apstāšanās vietās pavada orķestris, kas dod sevišķu svinīgumu šādās procesijās.

Ārēji tas līdzinās kādreizējiem padomju laika svētku gājieniem pa pilsētas ielām, kurās tika nesti Ļeņina, Staļina, Marksa, Engelsa, Brežņeva un citu komunistu terorisma diktatūras “tēvu” portreti, tika kliegti “urā!” un slavas saucieni komunistu partijai un tās līderiem, tika atdots gods cilvēkiem, kuru idejas dēļ tika nogalināti daudzi miljoni godīgu un nevainīgu cilvēku, garīdznieku, tika neatgriezeniski sakropļota un sadragāta ticība Dievam bērnu un jaunatnes sirdīs. Tika cildināts proletārisms, cilvēks — radība, bet tika noliegts un pazemots Radītājs. Čekisti stingri sekoja, lai nepieļautu nekādas ticības manifestācijas un procesijas gājienus, kuros kategoriski bija aizliegts ņemt dalību bērniem un jauniešiem. Bet Dievs ir stiprāks par cilvēku bezdievības vislielāko armiju pasaulē un Viņš sagrāva arī to sagrāva 1991. gadā, kad mūsu un citas kaimiņu tautas atjaunoja savu neatkarību. Tad ar lielu sajūsmu un entuziasmu ticīgie piepildīja dievnamus un gāja procesijas gājienos arī pa pilsētu un ciemu ielām, lai apliecinātu savu ticību vienīgajam pasaules Valdniekam un Glābējam — Kristum, apslēptam zem Maizes zīmēm. Tā ir mūsu ticības Pestītāja sakramentālajai klātbūtnei mūsu vidū manifestācija. Un tas ir brīnišķīgi, kad ticīgie drīkst tagad to darīt bez bailēm par apcietinājumu un soda sankcijām. Interesanti bija vērot, kad vairākas iepriekš ateistiski noskaņotās skolotājas, kuras rāva bērniem krustiņus no kakla nost skolās padomju laikos, tagad dievbijīgi vada

bērnus procesijās, māca tiem katehismu kā katehētes... Tā bija dīvaina sajūta redzēt baznīcas priekšējos solos un katehētu amatos savus skolotājus, kuri kādreiz vajāja bērnus par iešanu uz baznīcu, samazināja atzīmes, uzvedību, kļiedza atņemt vecākiem bērnu audzināšanas tiesības. Bet pateicība Visvarenajam Kungam, ja viņu atgriešanās ir autentiska, jo Dievs ir bezgalīgi žēlīgs un spēj piedot visiem ļaundariem. Arī mums tas ir jādara un nav jāakmeņo šādus reiz nomaldījušos brāļus un māsas, kuri atgriezās ticībā un nožēloja savus grēkus. Arī mums ir jābūt žēlsirdīgiem!!!

7.06. mūsu Lielvārdes katoļticīgo dievnamā tika ļoti svinīgi nosvinēti Kristus Miesas un Asiņu svētki, korim izpildot brīnišķīgus mises un “staciju” dziedājumus euharistiskajā procesijā ar četriem evaņģēļiem, kas tika pasludināti četros dievnama stūros. Noslēgumā izskanēja varenais “Te Deum laudamus” (Tevi, Dievs, mēs slavējam). Ļoti gribētos, lai mēs izaugtu līdz tādai iespējai nākotnē iet šādu skaistu procesijas gājienu ar Jēzu Vissvētākajā Sakramentā pa Lielvārdes ielām, lai modinātu ticību daudzu mūsu pilsētas iedzīvotāju atsalušajās un vienaldzīgajās sirdīs. Tā būtu skaista mūsu ticības manifestācija un liecība, jo Kristus ir teicis: “Kas mani apliecinās cilvēku priekšā, to es apliecināšu mana Debesu Tēva priekšā.” Katru reizi, kad mēs dodamies uz baznīcu un piedalāmies dievkalpojumā, mēs arī apliecinām savu ticību Vissvētākajai Trīsvienībai savu ģimenes locekļu, kaimiņu un draugu priekšā. Savukārt, ja mēs nepraktizējam savu garīgo, sakramentālo dzīvi, mēs aizliedzamies Jēzu cilvēku un savas dvēseles priekšā, par ko Jēzus teica: “Bet, kas mani aizliegsies cilvēku priekšā, to es aizliegšos mana Tēva priekšā, kas ir debesīs.” Kristus vēlas mūsu publisko ticības apliecinājumu šajā pasaulē, lai mēs ietu un sludinātu pestīšanas labo vēsti — evaņģēliju visiem un visur, laikā un netaikā. Vislabākais evaņģēlizācijas veids ir ar savu pozitīvo un ticības labo darbu piemēru, kas uzrunā vislabāk tuvākos.

Jūnijā tika svinēti arī vairāki citi skaisti un nozīmīgi svētki Vissvētākās Jēzus Sirds, Marijas Bezvainīgās Sirds, apustuļu un citu svēto godam. Par vieniem skaistiem un ļoti nozīmīgiem svētkiem Jāņa Kristītāja godam pārdomāsim vairāk šīs avīzītes numura 3. lappusē. Daudzi aizmirst izpildīt savu kristīgo pienākumu piedalīties Jāņos dievkalpojumā, jo tie ir arī Baznīcas lielie svinamie svētki, kuros ir jāpiedalās sv. Misē. Jānis Kristītājs ir vienīgais svētais pēc Dievmātes, kuram tiek svinēta arī laicīgā Dzimšanas diena, iedalot liturģijā arī vigīlijas sv. Misi 23.06.

Esam iesākuši popularizēt mūsu draudzē dievkalpojumus sv. Ritas no Kašas godam katra mēneša 22. datumā, griežoties pie viņa kā neiespējamo lietu aizbildnes.

Aicinu ticīgos aktīvāk piedalīties šajos dievkalpojumos, uzrakstot savu personīgo lūgumu svētajai Ritai un to ieliekot lūgšanu groziņā viņas statujas priekšā, kas tiks stādīts Dieva priekšā sv. Mises laikā. Līdzīgi iedrošinu un pamudinu draudzes locekļus vairāk piedalīties mēneša pirmās ceturtdienas dievkalpojumā un Svētajā Stundā, kas tiek vēltīti visu dzīvo draudzes locekļu nodomā. Tā ir tā saucamā saliktā sv. Mise, kurā ikviens pievieno savu personīgo nodomu un var iemest nelielu ziedojumu kopīgajā upurkastītē pie Jēzus Sirds altāra.

Jūlija mēnesis ir atvaļinājumu mēnesis daudziem. Bet, kā teica emeritētais bīskaps Jānis Purvinskis no Ukrainas, kurš piedalījās jaunās Rīgas Sv. Antona baznīcas iesvētīšanā 13.06., “no lūgšanas nav pensijas”, arī atvaļinājuma nav, jo tā ir kristieša neatņemama dzīves sastāvdaļa. Tāpēc gribās aicināt neatlābināt ticības praksi arī vasaras brīvlaikā gan lielajiem, gan mazajiem draugiem. 25.07. pagodinām sv. Apustuļa Jēkaba un sv. Kristofera, šoferu aizbildņa piemiņu. Tāpēc 26.07., sv. Annas un Joahima (Jaunavas Marijas vecāku) piemiņas dienā pēc dievkalpojuma tiks pasvētīti transporta līdzekļi Lielvārdes dievnama stāvlaukumā. Visi, kuri braucat ar mašīnām, močiem, arī velosipēdiem, droši atvediet savus dzelzs zirdziņus, lai tos pasvētītu un lūgtu Dieva un sv. Kristofera svētību un aizsardzību.

Šis gads ir izsludināts par Jubilejas gadu Latvijas un Igaunijas baznīcās sakarā ar mūsu zemes pasludināšanu caur pāvestu Inocentu III 1215. gadā par Māras zemi = *Terra Mariana*. Tas sakrīt arī ar pāvesta Franciska pasludināto Dievam konsekrēto personu gadu. Tāpēc mēs gribam realizēt mūsu iepriekš izteikto nodomu doties svētceļojumā pa Rīgas un citām baznīcām. Ar Dieva palīgu un ticīgo atbalstu šis svētceļojums ir paredzēts 16. jūlijā, Karmeļa kalna (skapulāra) Dievmātes dienā. Piedāvājam atbalstīt šo svētceļojumu, kas saistās ar atlaidām šajā dubultajā atlaidu gadā.

Daudzās mūsu Dzimtenes draudzēs vasarā notiek Kapusvētki. Arī Lielvārdes apkalpotajās mazajās lauku draudzēs drīz tie sāksies. Kā pirmie būs Kapusvētki 26.07. Madlienas kapos ar sv. Misi un aizlūgumu par visiem mirušajiem pl. 15:00. Tajā dienā ticīgie no Madlienas, Ķeipenes un citiem apkārtējiem ciemiem tiek aicināti uz lūgšanām par mirušajiem, kuri ir apbedīti Madlienas skaistajos kapos, kur pa šiem diviem maniem kalpošanas gadiem sanāca apglabāt tikai 2 katoļticīgos, diemžēl... Izskatās, ka tajā novadā vēl arvien ir ļoti stipra padomju laika ieviestā mirušo apbedīšanas prakse ar laicīgo izvadītāju. Iedrošinu un aicinu apglabāt savus katoļticīgos vecākus un piederīgos ar priesteru klātbūtni, kurš lūdzas par mirušā cilvēka dvēseli, lūdzot tai grēku piedošanu un laimīgu mūžīgo dzīvi debesu valstībā, svētī kapa vietu un krustu, ko uzstāda mirušajiem katoļticīgajiem galvgalī. Apglabāt mirušo katoļticīgo ar priesteru klātbūtni, kurš vada kristīgās bēres, ir mirušā katoļticīgā tiesības un tā piederīgo svēts pienākums. Tas ir liels pārkāpums pret aizgājēju, ja netiek izpildīta viņa pēdējā vēlēšanās saņemt kristīgo apbedījumu, ko var nodrošināt garīdznieks. Šajā sakarībā gribu atgādināt arī veco, slimo katoļticīgo ģimenes locekļiem par nepieciešamību savlaicīgi dot iespēju saņemt Slimnieku sakramentu vismaz pāris reizes gadā pirms Kristus Dzimšanas svētkiem Adventa laikā un Lielajā Gavēnī pirms Lieldienām. Nav jābaidās no šī sakramenta,

kas nav domāts, lai ātrāk nomirtu, bet gan tiek dots, lai stiprinātu slimā veselību, lai to dziedinātu. Nav jāatliek šo iespēju, kad slimais jau ir bezsamaņā, to jādara savlaicīgi!!!

Runājot par Kapusvētkiem, gribu atgādināt visiem, kam tas interesē, ka tas nav laicīgs “pasākums” vai “gadskārtējā tradīcija”, ko rīko pašvaldības iestādes. Kristiešiem, gan katoļticīgajiem, gan luterāņiem, gan pareizticīgajiem, tas ir **DIEVKALPOJUMS**, ko rīko un organizē pati draudze saskaņā ar tās Nolikuma 25. pantu, kas nosaka: “Draudzei ir tiesības noturēt dievkalpojumus un aizlūgumus, sniegt reliģiskos pakalpojumus dievnāmā, lūgšanas namos, tiem piekļautajā teritorijā, svētceļojumu vietās, kapsētās, katoļticīgo mājās un dzīvokļos.” Un neviena laicīgā iestāde nedrīkst iejaukties un noteikt draudzes dievkalpojuma veidu, rituālus un laiku, jo to organizē pati draudze, vajadzības gadījumā darot to zināmu attiecīgajām pašvaldības instancēm, kuras nedrīkst aizliegt šādus dievkalpojumus, kā to bieži darīja padomju diktatūra. Arī Lielvārdes Romas katoļu draudze ir likumīga reliģiskā organizācija, kurai pašai ir tiesības rīkot savus dievkalpojumus visā tās teritorijā, tajā skaitā arī kapsētās, kur ir apglabāti katoļticīgie. Draudze arī šogad **2.08.** rīkos katoļticīgo Kapusvētkus tās vēsturiskajos kapos, kurus dibināja Rīgas arhidiecēzes kūrija 18.10.1936. Dievkalpojums sāksies dievnāmā **pl. 11:00** ar sv. Misi par visiem mirušajiem un turpināsies kapsētā ar Vesperēm un Procesiju par mirušajiem **pl. 13:00**. Visi dievlūdžēji tiek mīli aicināti piedalīties Kapusvētku dievkalpojumā, sirsnīgi lūdzoties kopā ar mums par visiem mūsu mīļajiem aizgājējiem, kuri ir apglabāti visos Lielvārdes kapos. Konstatējot ļoti mazo katoļticīgo dalībnieku skaitu (11!) Kapusvētkos luterāņu draudzes kapos Lāčplēsī, esam vienojušies ar luterāņu draudzes mācītāju, ka lūgsimies katrs savos vēsturiskajos kapos arī par citu konfesiju mirušajiem, jo visi esam viena Debesu Tēva bērni. Tāpēc arī šogad katoļticīgo Kapusvētki Lāčplēša kapos nenotiks. Lūgums šīs izmaiņas dievkalpojumu laikos pieņemt ar kristīgu izpratni un darīt to zināmu saviem radniekiem ārpus Lielvārdes. Kapusvētku galvenais nodoms nav tikai satikties ar saviem radiem un draugiem, bet gan sniegt lielu lūgšanu palīdzību dvēselītēm, kuras cieš šķīstītavā.

Noslēgumā paliek vislielākais mūsu pagaidu sāpju jautājums par dievnama pamatu stiprināšanu. Pateicamies Lielvārdes pilsētas domei par sniegto materiālo palīdzību “Būves tehniskās apsekošanas atzinuma” saņemšanā. Diemžēl uz doto brīdi sastādītās būvdarbu izmaksu tāmes cipari ir fantastiski lieli un absolūti nereāli mūsu mazās draudzītes iespējās, jo tie sastāda 50 552,36 Eur (1. variants) vai arī 45 647,15 Eur (2. variants). Atliek tikai stipri lūgties par brīnumu, lai atrastos vajadzīgie sponsori un līdzekļi. Bet vēl jau ir problēma ar jumtu, kas tek, un tad paliek dievnama iekšpuses kosmētiskais remonts un krāsošana... 2017. gadā būs dievnama iesvētīšanas 25 gadu jubileja. Ļoti gribētos sakārtot šo baznīcu, bet šis jautājums paliek atvērts iespējami uz ilgu laiku. Viss ir Dieva ziņā! Lai Kungs un visi Viņa Svētie mums palīdz šajās vajadzībās! Gaidu arī Jūsu, mīlie draugi, palīdzību un padomu! Turēsimies un nepadosimies bezcerībai, būsim vienoti un stipri! Neļausim pašī sevi sašķelt un iznīcināt! Visiem novēlu jauku un Dieva svētītu vasaras atpūtu!

Jūsu draudzes gans: Andris Solims

Latviešu tautas plašāk svinētie svētki Jāņi

24. jūnijs ir Baznīcas svētki – Jāņa Kristītāja dzimšanas svētki, 23. jūnijs - Jāņa Kristītāja dienas priekšvakars jeb vigīlija. Jānis Kristītājs ir nozīmīga persona Jaunajā Derībā. Ar viņa sludināšanu iesākas Marka un Jāņa evaņģēlija notikumi. Jānis bija saucēja balss tuksnesī, kas sagatavoja ceļu Kungam, sludināja bauslību un atgriezanos no grēkiem, kristīja tos, kuri atgriezās un nožēloja savus grēkus. Tā viņš sagatavoja Kungam padevīgus ļaudis, kas bija gatavi uz klausīt Jēzus Kristus sludināšanu ar ticīgu sirdi. Jānis bija tas, kurš norādīja uz Jēzu, sacīdams: "*Lūk, Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku.*" (Jņ 1,29-31) Jānim bija dota privilēģija kristīt Jēzu.

Ar Jāņa Kristītāja brīnumainās ieņemšanas stāstu sākas Lūkas evaņģēlijs. Priesteris Zaharija un viņa sieva Elizabete bija dievbijīgi ļaudis, kuriem nebija bērnu, jo Elizabete bija neauglīga un abi bija jau gados. Bet tad, kad Zakarijam bija kārtā kalpot Jeruzalemes tempļa svētajā vietā, viņam parādījās eņģelis Gabriēls un pasludināja dēla piedzimšanu, kuru nosauks par Jāni. Zaharija nespēja uzreiz tam noticēt, tāpēc eņģelis viņam teica, ka Zaharija paliks mēms līdz brīdim, kad eņģeļa vārdi piepildīsies. Lūkas evaņģēlijs atklāj, ka sešus mēnešus pēc notikumiem tempļī eņģelis Gabriēls pasludināja Marijai, ka viņa taps grūta un dzemdēs Jēzu. Ja mēs svinam Jēzus dzimšanu 25. decembrī, tad sešus mēnešus pirms tam (24. jūnijā) mēs svinam Jāņa Kristītāja dzimšanu. Šiem svētkiem un to datumam ir bibliskais pamatojums.

Mūsu latviešu tauta Jāņus ir svinējusi vienmēr. Gadsimtu laikā šo svētku svinēšana ir kļuvusi par daļu no mūsu nacionālās identitātes, no mūsu nacionālā lepnuma un arī spīta neliekt muguru svešzemju kungu priekšā. Padomju laikā Ziemassvētku un Jāņu svinēšana bija kā latviešu protesta zīme pret komunistu – pārkrievotāju varu. Jebkādu vērsanos pret šiem svētkiem, mēģinājumu viņu svinēšanu aizliegt un apspiest, latvieši ir uztvēruši kā svešas varas vērsanos pret latviešu tautu, un spītīga nepakļaušanās ir bijusi reakcija pret to. Diemžēl kristīgiem cilvēkiem var rasties un rodas daudz pamatotu jautājumu par šo svētku tradīcijām. Ja Ziemassvētki latviešiem tradicionāli saistās ar baznīcu, un daudziem Ziemassvētku vakars ir vienīgā reize gadā, kad viņi ierodas baznīcā, tad Jāņi, savukārt, ir pilnīgi laicīgi svētki pie ugunsкура, ar izēšanas, ar alus un stiprāka alkohola dzeršanu, dančiem un jaunajiem, diemžēl, arī ar slaveno papardes ziedu meklēšanu. Ja vairumam latviešu Jāņi ar to arī aprobežojas, tad neatkarības gados aizvien lielāks uzsvars tiek likts uz it kā tautiskajām Jāņu svinēšanas tradīcijām un to atjaunošanu, kur obligāta sastāvdaļa ir dažādu rituālu veikšana, lai nodrošinātu auglību, labu ražu, svētību mājai, laukiem un lopiem, laimi, bagātību un turību, veselību, spēku, skaistumu, aizsardzību pret ļauno, nelaimēm un slimībām, laimi mīlestībā, ilgu mūžu, kā arī šķīstīšanos un dvēseles tīrību.

Kristīgiem cilvēkiem, kuri gatavojas atgriezties un pieņemt Kristus ticību, ir vēlme no šādām lietām novērsties. Jau Sv. Pāvils, svešinieks būdams, evaņģelizācijas nolūkā centās iepazīties ar vietējiem ticējumiem. Tad cik vēl vairāk mums, latviešiem, dzīvojot Latvijā savas tautas vidū, ir jāzina savas tautas folklorā, lai mēs zinātu, kā pareizi liecināt. Noteikti vajadzētu zināt, ko par folkloru raksta zinātnieki un pētnieki.

Pirmais arguments ir tas, ka kristīgā Baznīca ir latviešu tautas Baznīca. Tā ir bijusi un ir latviešu tautā, sludinot Dieva Vārdu, tā ir veidojusi mūsu tautas apziņu, valodu un

mentalitāti. Pirmās drukātās grāmatas bija Bībele un kristīga literatūra, daudzi Bībeles pantī. Un galvenais – nav iespējams no folkloras restaurēt to reliģiju, kas latviešiem bija pirms kristietības ienākšanas. Folklorā, kā uzskata akadēmiski pētnieki, vienīgi fiksē to, cik tālu un kādā veidā kristietība un kristīgā vēsts ir iesakņojusies latviešu tautas apziņā.

Tāpēc, ja šajos Jāņos vai vēlāk kāds mums jautā par Jāņu svinēšanu, tad mums, sekojot apustuļa Pāvila paraugam, vajag cilvēkus uzteikt par Jāņa godināšanu. Un tad pastāstīt viņiem par to Jāni, ko viņi nepazīdami godina. Jo redziet, nav divu Jāņu – viens – folkloras Jānis, un otrs – Baznīcas Jānis Kristītājs. Ir tikai viens Jānis, tas pats Jānis Kristītājs, kurš tautas dievbijības un pagānisku ticējumu ietekmē tā ir apsūbējis un sūnām apaudzis, ka īsti nav pat vairs atpazīstams. Un tā skarba Jūdejas tuksneša askēts Jānis Kristītājs, kurš pārtika no siseņiem un kameņu medus un nelietoja nekādu alkoholu, ir pārtapis par Jānīti, kas nāk pa gadskārtu savus bērnus apraudzīt, vai tie ēda vai tie dzēra. Bet nav divu Jāņu, tāpat kā nav divu Pēteru, Pāvilu, Mārtiņu, Jurgu, vai Teņu. Ir tikai viens Sv. Pēteris, Pāvils, Mārtiņš, Juris vai Antonijs, un tautas tradīcijā viņu dienas tiek svinētas tajos pašos datumos, kad kristīgās Baznīcas kalendārā.

Un kad esam viņiem pastāstījuši par Jāni Kristītāju, kuru viņi nepazīdami godina, tad lai turpinām viņiem liecināt, ka Jānis nenāca pats savā vārdā, bet vienīgi, lai norādītu uz To, kuram ir jānāk, kā viņš saka, "*Es kristīju jūs ar ūdeni, bet pēc manis nāks viens spēcīgāks, nekā es esmu, kam es neesmu cienīgs atraisīt kurpju siksnas. Viņš jūs kristīs ar Svēto Garu un uguni.*" (Lk 3,16)

Nesim vērā, ka cilvēki ir cilvēki, ar savām problēmām, bet mūsu pienākums ir palīdzēt saskatīt, kā problēmas risināt. Ja kādu nomāc vainas apziņa par smagu grēku, tad lai viņš neiet plīks Jāņu naktī peldēt, īpaši, ja ir viens un alkohola reibumā. Runāsim par tiem ūdeņiem, kur patiesi saņemam grēku piedošanu – par svēto Kristību. Un par to, kas dod Kristībai spēku grēkus nomazgāt – tas ir Kristus upuris par mūsu visu grēku piedošanu pie krusta Golgātā, un mūsu katra ticība uz to. Ir saprotams, ka cilvēki vēlas laukiem auglību, labu ražu, svētību, laimi, veselību, spēku, aizsardzību pret ļauno, nelaimēm un slimībām, laimi mīlestībā, ilgu mūžu utt. Ieteiksim nākt par šīm lietām lūgšanā pie Dieva Radītāja un Visuvaldītāja, kas spēj to visu dot, ja tas ir Viņa svētais prāts attiecībā uz mums. Un, ja Dieva prāts tāds nav, tad iztiksim bez tā, jo, kā saka latviešu tautas sakāmvārds: "*Labāk ar Dievu nabags, nekā ar velnu bagāts.*"

Lai Dievs ar savu Sv. Garu jums dāvā gudrību, kā cilvēkiem liecināt. Bet vēl svarīgāk ir tas, kādu liecību nodod mūsu darbi. Kā raksta apustulis Pēteris: "*Dzīvojiet krietni (godīgi) pagānu starpā, lai tie, kas jūs aprunā kā ļaundarus, redzētu jūsu labos darbus un pagodinātu Dievu piemeklēšanas dienā,*" (2,12) un kā saka Kristus Kalna sprediķī: "*Jūs esat pasaules gaisma; pilsēta, kas stāv kalnā, nevar būt apslēpta. Sveci iededzinājis, neviens to neliek zem pūra, bet lukturī; tad tā spīd visiem, kas ir namā. Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs.*" (Mt 5,5)

Tā lai arī jūsu labie darbi spīd kā gaisma ne tikai Jāņu naktī, bet gan visa gada garumā!

Raksts sagatavots, izmantojot evaņģēlista Aināra Rendorsā rakstu, 23.06.2013. <http://www.kempji.lv>

Dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:30 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00**.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

Sakarā ar priesteru rekolekcijām Rīgas Garīgajā seminārā no 06.-09. jūlijam sv. Mises nenotiks Lielvārdes Romas katoļu baznīcā no 06.-08. jūlijam.

24. jūlijā — pl. 18:00 — sv. Mise.

Lielvārdes pilsētas svētku Ekumeniskais dievkalpojums luterāņu baznīcā

pl. 19:00. Visi ir mīļi aicināti!

25. jūlijā — Sv. Apustuļa Jēkaba un sv. Kristofera, šoferu aizbildņa svētki

26. jūlijā — Rīgas metropolijas dievnamu iesvētīšanas gadadienā un sv. Joahima un Annas, Jaunavas Marijas vecāku piemiņas dienā:

11:00 — sv. Mise Lielvārdē,

pēc kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli un citi transporta līdzekļi un tiks dota svētība šoferiem.

Uzmanību!

16. jūlijā būs Jubilejas gada “Terra Mariana — 800” svētkošanās ar autobusu pa Rīgas un apkārtnes baznīcām. Izbraukšana no Lielvārdes Romas katoļu baznīcas pl. 7:30. Paņemt līdzi maizītes pusdienām!!!

Vakara sv. Mise Lielvārdē nenotiks! Svētkošanās paredzēts apskatīt un palūgties sekojošajās baznīcās:

Tomes luterāņu baznīcā, Rīgas sv. Alberta, Kristus Karaļa, Sāpju Dievmātes, Marijas Magdalēnas, sv. Jēkaba katedrālē, Doma baznīcā, sv. Pētera luterāņu baznīcā, Pareizticīgo katedrālē, Trīsvienības un sv. Antona jaunuzceltajā baznīcā, Īkšķīles klostera baznīcā. Dalības maksa: ~ 4Eur. Vēl ir brīvas vietas! Aicinām pieteikties un piedalīties!

Kapusvētku kārtība:

26.07. — Madlienas kapos:

pl. 15:00 sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

2.08. — Lielvārdes katoļu kapos:

pl. 11:00 sv. Mise baznīcā, pl. 13:00 Vesperes un Procesija par mirušajiem kapsētā.

9.08. — Krapes kapos:

pl. 15:00 sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

23.08. — Jumpravas kapos:

pl. 15:00 sv. Mise un aizlūgums par mirušajiem.

Kapu svētki

No dažādiem laikiem, gadiem un mūžiem
Zem viena svētā simbola krustiem
Dus vectēvi, vecmātes — tēvi un mātes,
Aizmirstie un nezināmie brāļi un māsas.

Šodien pie jums mēs nākam ar aizlūgšanu,
Lūdzot no Dieva apžēlošanu.
Kāda roka vēl kapsētā svečīti dedz,
Lai dvēseles mūžīgo Gaismu redz.

Šodien jums ziedi un kapsētas svētki,
Mūsu lūgšanās visi jūs pieminēti.
Pāri šalc priedes, ir jūlijs silts;
Mūžīgs miers lai no vieglas jums smilts.

Katrs, kurš aizgājis, mums bijis ir dārgs,
Jūsu mieru lai sargā Kunga Eņģelis sargs!

Valērija Kalve

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv)

www.lielvardnieki.lv

Atbildīgais redaktors: Ilze Sniedziņa
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)